

la luptă în contra slavismului, continuă zicând:

„Decă Viena și Berlinul se vor pune odată în mișcare, exemplul lor va fi urmat și de cetățenii nemți ai Austriei și Germaniei. Suntem la începutul unei mișcări, care poate avea în viitor urmări, ce ați nici nu se pot prevedea. Unitatea națională germană se amestecă în treburile Austriei și-și pretinde îndărăt provinciile de odinioară ale imperiului german. Alianța împăraților și pasivitatea guvernelor lor nu pot face să înceteze pericolul pătimășii agitației a mișcării pangermane. Până acum ideea libertății a apărut independența Austriei în contra stăpânirii ideii de naționalitate. Comunitatea de rasă, de limbă și de cultură n'a putut sdruncina patriotismul Germanilor din Elveția, deore-ce mai mare ferioare au găsit acasă la ei, decât ca să lăcomescă la disciplina prusiacă. *Mulțămirea Germanilor austriaci ar putea face ca și Austria să rămână fidelă patriei și împăratului său...* Nu este consult a strivi la părete pe Germanii austriaci cu politica slavă, deore-ce păretele nu este atât de înalt, ca să nu pōtă trece peste el, nici nu este atât de puternic, ca trupele Germanilor să nu pōtă străbate prin el, decă vor fi chemate să facă acēsta. Cea mai mare erōre a lui Baden este, cā a creat în Austria *Germania irredentă*...”

„*Pesti Naplo*”, organ guvernamental, zice, cā mergerea lui Banffy la Viena stă în legătură cu convocarea delegațiilor, care are să urmeze îndată ce se va reintōrce Goluchovsky din Italia. Despre contele Badeni zice, cā corōna nu e aplicată a-l delătura din prezidenția cabinetului și cā tōte soirile privitōre la dimisionarea lui sunt de-oamdată neintemeiate, dēr adauge, cā „decă Badeni n'a dimisionat încă, ușor se pōte întempra să demisioneze peste 8—10 zile; rămânerea lui la putere este simplamente o *imposibilitate politică* și așa retragerea lui Badeni e numai o cestiune de timp și de ocaziune”.

„*Alkotmány*”, organul partidei populare catolice, zice, cā Ungurii pot să observe o neutralitate față de dezvoltarea lucrurilor din Austria, dēr nu pot să fiă nesimțitori față de cele ce se petrec acolo, deore-ce formațiunea raporturilor din Austria nu rămâne fără efect nici asupra Ungariei. Din cauza asta nu-i ia lui Banffy în nume de rēu, cā face declarațiunile asupra afacerilor din Austria, cum a făcut deunăzi în cameră. Vorba e însă, cā prin aceste declarațiuni el nu face alt-ceva, decât cā varsă oleu pe foc, dând opoziției ocaziunea, ca să-și îndrepte injurăturile sale nu numai în contra ordinațiilor de limbă și a guvernului austriac, ci în contra Ungariei. Se teme fōia ungară, cā și mergerea de-acum a lui Banffy la Budapesta va avē ca urmare potențarea înverșunării Germanilor.

Un interview în afacerea Ieszenszky.

„*Reichswehr*” din Viena, cunoscut ca organ semi-oficios, publică în Nrul său dela 29 Octomvre în afacerea Ieszenszky un interview, ce l'a avut corespondentul său din Budapesta c'un bărbat de stat, în care zice, cā are încredere.

Ētă informațiunile, ce le-a primit din acea convorbire corespondentul țiarului vienes și pe care el le crede a fi autentice:

„Imi pare cā presa vienesă și cea din Budapesta esagerază importanța, ce se atribuie meetingurilor anti-maghiare din Bucouresol. După informațiile mele, acēsta este și părerea cercurilor guvernamentale din Bucouresol; mai ales primul ministru Sturdza este cu totul rece în fața agitațiilor inscenate de opoziții.

„E vorba, se zice, și de o interpelare în Camera din Bucouresol, în cestiunea decorării lui Ieszenszky, decorare cāreia i s'au dat proporții nemărginite. Conferirea acestui ordin a fost primită în cercurile daco-române cu adevărate urlete de furie și decoratul consilier ministerial este atacat țilnic cu cele mai nemăsurate insulte din cauza acēsta.

„După credința celor din Budapesta, Ieszenszky a fost decorat pentru faptul, cā este șeful departamentului afacerilor naționalităților. Tocmai din punctul de vedere al conștiinței naționale este justificată decorarea acestui bărbat.

„Opoziția română atacă acēstă decorare mai ales pentru faptul, cā acest consilier ministerial a jucat un rol în condamnarea dela Clușiu a agitatorilor daco-români. Acēstă împrejurare pōte să fiă un motiv bine venit pentru pornirile unei opoziții fără scrupul. Dēr nu-și pōte nimeni măcar închipui, ca un guvern al unui Stat strâns împrietinit și aliat cu noi, să se identifice cu irendentiștii, cari pentru trădare de patriă au fost osândiți pe cale legală și să accepte vederile lor ca o directivă pentru propria sa acțiune.

„Din punctul de vedere al intereselor generale ale Românilor, tocmai Ieszenszky trebuia decorat, și anume în primul rând, fiind-cā influența, îngrijirile sale, acțiunea sa birocratică — tōte acestea sunt consacrate mai ales afacerilor Românilor din Ungaria.

„Fără indoelă, cā Ieszenszky, mai cu sēmă de cānd cu procesul din Clușiu, este fōrte nepopular în cercurile daco-române.

„Dēr primul ministru Sturdza a declarat, precum se afirmă la Budapesta, cā nu trebuie să se rēcolōscă mereu trecutul, deorece nu este admisibil ca acțiunea oficială a unui procuror să fiă considerată ca un act personal.

„De alt-fel acum domnesce o pace su-

portabilă între irendentiști. Agitația este în plină decădere; membrii cotisatori ai Ligei scad mereu; „*Tribuna*” se găsește în mare strimțōre financiară, din cauza lipsei de abonamente. Nu mai există motive pentru intervențiunile judecătorești; procese pentru trădare de patrie, precum se făceau anii trecuți, acum nu se mai fac. Așa cā de astă-dată nici nu mai sunt martiri irendentiști.

Decă se va face deol în Camera din Bucouresol o interpelare, Sturdza va avē o pozițiune ușoră. Rēspunsul său va fi luat cu singuranță în considerare.”

Manifestul Ligei.

Comitetul central executiv al *Ligei culturale* a adresat cātră țera întrēgă următorul manifest:

Fraților!

Chemați, prin încrederea colegilor din tōtă țera, a conduce interesele Ligei, nu ne vom da înlăturî dela nici o jertfă întru îndeplinirea datoriilor noastre.

Misiunea Ligei e mare și sfântă: ea resumă aspirațiunile unui popor leal și hotărît, popor de ordine și de civilizație, care, în trecut, și-a împlinit cu eroism mēnirea și în viitor și-o va desăvērși fără șovăire.

Dreptul nostru de a fi se întemeiază pe țaria și idealitatea rasei noastre, pe bărbăția cu care am stat țid de apărare a două civilizații: romană și creștină.

Nu întempra ne-a aruncat pe clinele Carpaților, ci voința conștientă a imperiului, care întregia în sine o întinsă și adēncă civilizațiune. Am făcut parte din hotarul puternic, tras pe fața pământului spre a despărți omenirea cu lege și cu ideal de haosul barbarilor rēsculați din neguri și pustietăți.

Puși în cel mai greu punct al apărării, în noi s'au isbit, fără a ne clinti, puhoiele sēlbătime cari risipiseră atâtea pōpōrē. Și ne-am înfipt de veci în Carpații noștri pentru ca noi apoi să aducem creștinătăței aceleși servicii pe care-l aduseerăm și lumii antice.

Istoria Românilor de pretutindēni stă mărturie de vrednicia în care ne-am îndeplinit rolul de cea mai depărtată sentinelă a Europei civilizate.

De aceea, acolo unde suntem, avem dreptul de a fi, cu fisionomia noastră de popor romantic, pe locul stăpânit de noi neîntrerupt și mai înainte de ivirea Maghiarilor, cari până acum n'au contribuit cu nimic la binele și armonia generală a omenirii.

Nu, noi nu suntem turburătorii relațiilor statului nostru, nici nu pornim din „irendentismul daco-roman”; ci numai atât să se știe, cā ființa poporului român, astăzi, ca și în virtețele de odinioară, este una și aceeași, condusă de același ideal,

care a lăcărît în umbrele istoriei și strălucete în lumina viitorului.

Nu cu trufia Maghiarilor, ci cu liniștea omenilor nestrămutați în hotărârile lor, mărturisim lumii, cā avem o datoriă mai presus de ori-care alta: să ne împărtășim cu durerea fraților noștri de peste Carpați, până ce va sosi oșul cānd își vor dobândi drepturile în tōtă întregimea lor.

Ne supunem neînvinșei legi, care cārmuește conștiința națională cānd ne impunem tōte jertfele pentru desrobirea Românilor de dincolo.

Ei vor o patrie și astăzi Ungaria este „*temnița naționalităților*”.

Fraților, să ne îndeplinim cu toții datoriă, și fiți încredințați, cā iubirea și energia noastră vor îndeoi puterile lor de rezistență și de biruință.

Comitetul central al „*Ligei*”:

M. Vlădescu, B. St. Delavrancea, S. Periețeanu-Buzău, Al. Lupășou, I. C. Grădișteanu, D. S. Nenițescu, B. Păltineanu, A. D. Florescu, V. Al. Miculescu, Zăfir Herăscu, Anton Vanicu, G. Rădulescu-Motru.

Convorbiri cu bărbați de stat bulgari.

(Fine).

Karavelov, ultimul ministru-președinte de pe timpul domniei lui Battenberg, ați președinte al partidei democratice și redactor al țiarului „*Zname*”, fiind și el interviewat de corespondentul fōiei budapestane „*Budapesti Hirlap*”, zise: În tractatul dela San-Stefano se cuprinde minimul tabloului, la care are să se desvōlte odată Bulgaria. Timpul de ați însă nu e potrivit pentru o politică expansivă și noi nu dorim altoeva, decât susținerea statului *quo* în Macedonia. Trebuie să fim precauți, cāci nu e eschisă posibilitatea, ca cu ocaziunea vizitelor din urmă dela Petersburg să se fi adus hotăriri, cari vor avē influință asupra viitorului statelor balcanice. Față de ministerul sērbesc e bătător la ochi, zise mai departe Karavelov, cā *Vladan Gheorghievici nu este sērb, ci Țințar (Macedo-Român)*. Decă el ar continua propaganda sērbescă în Macedonia, noi nu ne temem de asta, deorece suntem siguri, cā îndată ce se va deștepta conștiința de sine în creștinii din Macedonia, aceștia se vor declara ca Bulgari și nu ca Sērbi.

Radoslavov, conducătorul partidei liberale și redactorul țiarului „*Narodni Prava*” care în Bulgaria trece ca om al viitorului, zise, cā el este necondiționat aderent al unei confederațiuni a României, Serbiei, Muntenegrului și Greciei contra Turciei. O astfel de confederațiune nu trebuie să se considere ca imposibilă. Trebuie numai să statorim principiul, cā Peninsula-balcanică este o moștenire comură a popōrelor balcanice și n'are dreptul de-a dispune asupra ei nici o putere europeană. Apoi să ne ferim de Rusia, ale cāreia tradițiuni istorice se contrațio cu desăvērșire cu interesele și cu dorințele cele mai scumpe ale noastre.

Vazov Ivan, ministrul instrucțiunii publice din cabinetul actual Stoilov, vorbi în numele guvernului, zicând între altele: În cestiunea Macedoniei idealul nostru politic e tractatul dela San-Stefano. Nu pretindem teritoriile, la cari avem drept după tradițiunile noastre istorice, ci ne mulțămim cu acele teritorii, cari în privința națională și etnografică cu dreptul se cuvin să fiă ale noastre. Decă vom ajunge să ne vedem realizat acest ideal, atunci *vom fi în stare de-a juca rol preponderant și de-a exercita o adevărată supremație în întregi Balcanii*. Sofia, ținera noastră capitală, va fi un centru strălucitor, ale cāruia rațe vor lumina dela Dunăre până în Grecia, dela Marea nēgră până la Adria. Dēr e clar, cā încă nu suntem destul de tari pentru de-a urma o politică expansivă, însă trebuie să ne pregătim pentru o asemenea politică. Bulgaria s'a dezvoltat mult în timpul din urmă mai vērtoș pe țerenul școlar. În Belgia, de exemplu, tot la o miă de locuitori se vin 110 școlari, în Bulgaria la o miă de lo-

părăsi banca, o birjă, ca să și aducă de acasă viōra, să mergă la orele de muzică, unde ajunse tocmai la timp.

Cānd, patru ore mai târțiu, el părăsi conservatoriul, ca să se duocă la masă. Vēndētorii de țiere anunțau pe stradă edițiuni separate. Și Berkley își cumpără un exemplar și află dintr'ēnsul, cā în dimiņēta acēstei țile în olădirea Reuniunii casselor i-s'a furat unui trimis de bancă într'un singur moment nesupraveghiat un pachet cu o sută de mii de măroi în bancnote. Era pus un premiu de trei mii de măroi pentru descoperirea hoțului. Suspițiunea cāduse pe un om bătător la ochi, care schiopa, avea un semn urit în obraz și avea numai un ochi deschis. Acest om, zicea raportul, se imbulzise în mod bătător la ochi între trimișii casselor, cari erau ocupați cu predarea pachetelor și deodată dispăruse.

Barkley surise, cānd cēti acēstă știre.

* *

Trei luni mai târțiu — de furt nu mai vorbea nimeni și banca, cāreia i-se furaseră banii, îi pusese de mult la loc — spre marea părere de rēu a dōmnei Lehmann chiriășul ei solid a părăsit Berlinul,

ca să-și continue studiile la conservatoriul din Paris. Fioresce, cā încă înainte de plecare el făcū o vizită băncei de Dresda și predete și cheia camerei sale de oțel. Cūprinsul ei l'a pachetat la plecarea într'o mică geantă, ce-o adusesse cu sine.

Abia cāți-va ani mai târțiu s'a sfiat prin trădarea unui hoț, care fū prins în Muenchen, despre prestațiunea lui Barkley, care era unul dintre cei mai rafinați hoți de bancă moderni. Sē-i fi succos asemenea hoții și în Paris și Bruxelles, și se crede, cā acum petrece unde-va în America și trăesce din rentele sale. Comorile furate îi permit cel puțin acēsta.

Barkley e prototipul furilor moderni în stil mare: Ceea ce distinge pe acești virtuoși ai furtului instantaneu, cari își caută victimele lor numai la bănci în timpul de plată, este îngrijirea, cu care pregătesc o astfel de bravură hoțescă și tot-odată iau precauțiuni, ca să nu cadă asupra-le nici cea mai mică suspițiune. Ei se supun chiar la o pregătire și la un exercițiu de ani de țile, decă șoiu numai, cā într'o singură clipită favorabilă ostenēla lor este rēsplătită.

Sub pretexte nevinovate ei petrec luni

întregi într'un oraș și duc o viață regulată și nesuspiciabilă. Pe cānd alți criminali caută a face să nu fiă cunoscuți după comiterea faptei, pentru ca așa să-și ușureze fuga, acești omeni sunt mai cumintez. Ei fac să nu fiă cunoscuți *ve cānd* comit fapta. Își pun o mască, care *bate la ochi*, așa cā suspițiunea se îndrēptă asupra unei persoane, pe care fiă-cine crede a-o pute ușor recunōsce, dēr care totuși în realitate nu există de loc, fiind-cā pungașul nu întrebuintează nici-odată de două-ori aceeași mască.

Pe cānd alți criminali sunt așa de neghiobi a ascunde lucrul furat în casa lor sēu la cunoscuți, unde la o perchișită domiciliară totuși se găseșc, acești virtuoși folosesc, spre a ascunde furtul lor, tresorul băncilor, unde sunt siguri de ori-ce perchișită. Numai Englesii și Americanii se îndeletnicesc până acuma cu acēstă specialitate a furtului instantaneu în bănci. Germanilor, Francesilor și Rușilor pare cā le lipseșc tenacitatea și perseveranța, ce este de lipsă pentru practicarea acestui soi de furturi. („*Chronik der Zeit*”).

outorii se vin 100 școlari, va să dăcă mai bine stă în privința acosta decât Grecia, Serbia, România, Portugalia și Rusia. Și în Macedonia face mari progrese instrucțiunea publică națională, deși acolo avem de-a lupta cu propaganda rivalilor noștri greci, sârbi și români. Faimale despre o alianță turco-bulgară sunt false. Stăm bine cu Turcia, dăr scim, că o alianță cu ea n'ar fi vedită cu ochi buni din partea Țarului, ăr noi nu vrem să riscăm simpatia Țarului, pe care cu atâta greutate am răcștigat'o.

SCIRILE DILEI.

— 22 Octomvre v.

In amintirea fericitului Gozdu tinerimea română universitară din Budapesta a făcut și anul acesta la 1 Noemvre n. un pelerinagiu la mormântul lui. Vorbiri au ținut d-nii Octavian Vassu jurist și Ilarie Chendi stud. în filosofie. Raport vom publica mâne.

Pulszky pus sub acușatiune. Faimosul Carol Pulszky, omul de încredere al guvernului, care pentru galeria de tablouri din Budapesta procurase tablouri false, păgubind statul cu peste o sută de mii de fl., este pus sub acușatiune. Uneltirile celor ce voiau să-l declare pe Pulszky de nebun pentru a-l scăpa de responsabilitate, n'au ajutat nimic. S'au aflat și medicii, cari au declarat, că el suferă de paraliză progresivă; chiar și comisia medicilor trimiși din oficiu a declarat oficiu, că Pulszky nu e conșcia de faptele sale și că astfel nu pôte fi pedepsit. Dăr toate acestea n'au ajutat nimic, căci între medicii din comisie s'au aflat și omeni independenți, cari veditând cum merg lucrurile s'au retras din comisie, dăr au probat pe altă cale adevărata stare a lucrului, așa că, la propunerea procuraturii, tribunalul s'a vedit silit să pună sub acușatiune pe Pulszky pentru defraudare comisă în oficiu. Astfel încercarea lui Pulszky de-a se face nebun nu i-a succés.

Jubileul unei preparandii jidovesci. Duminica trecută s'a serbat în Budapesta jubileul de 40 de ani dela înființarea institutului preparandial jidovesc din Budapesta. La această serbare, care dovedesce, că „națiunea“ jidovescă are un trecut „cultural“ în Ungaria, guvernul a fost reprezentat prin mai mulți secretari ministeriali, inspectori superiori de școle etc., apoi multe dame și alți fruntași de-ai societății jidonomaghiare. În vorbirea de deschidere, inspectorul de școle Veredy s'a silit să arate mai ales „marele merit, ce Jidovimea și l'a răcștigat pentru maghiarizare“. — Ce naivi, ce găgăute mai sunt „patrioții!“ Se serbeză esistența de 40 ani a unui institut jidovesc și ei totuși mai vorbesco de maghiarizare!

Un turist ciudat. Vineri a sosit, spune „Timpul“, în Bucuresci turistul francez Robin din Paris, care a pus rămășag pe 20.000 lei, că va visita pe jos toate țările europene, plecând din Paris fără nici un ban. Robin, care poartă uniforma unui vânător alpin, are cu el numai o raniță și o pușcă, ăr ca tovarăș de drum un câne de rasă. Sosit în Bucuresci, Robin a nemerit la Cosman pe Boulevard, unde a bătut trei cafele negre una după alta. Cu această ocazie s'a arătat și Cosman galant, neprimind nici un ban pentru totă consumația curiosului turist. Întrebat de rostul său, Robin a prezentat mai multor persoane acte în regulă, prin cari se probeză identitatea sa și se amintesc scopul întreprinderii sale, care după cum am aflat, i-a dat cam mult de furcă prin Rusia, unde cu totă alianța franco-rusă, a fost pus la răcoare, luat fiind drept un spion.

Espedițiune spre a căuta pe André. Se anunță din Christiania: Funcționarul maritim dela Tromsø a fost imputernicit prin telegraf de ministerul de interne, de a închiria pe cheltuia statului vaporul „Victoria“ pentru expedițiune la Spitzbergen cu scop de a salva pe André și pe soții săi. Vaporul pleacă astăzi cu provizii pentru șese luni la Tromsø.

Cununiă. Duminică, în 14 Novembre n. c., d-l Isidor A. Butnariu, absolvent de teologie, se va cununa cu d-ra Sarlotta Eufemia Barbu în biserica română gr. cat. din Roșia-montană. — Urăm fericire tinerei părechii!

Un tiner român, calfa de prăvăliă, care a făcut cinci ani de praxă și este din familiă bună, având etatea de 19 ani, doresce a afla aplicația într'o prăvăliă de fierărie, care este specialitatea sa. Pentru informațiuni a se adresa la administrația ăiarului nostru.

Concert. După cum am anunțat, Duminică în 7 l. c. la 7½ ore s'era musica orășenescă sub conducerea dirigentului său, a d-lui A. Brandner, va da un concert în beneficiul d-lui G. Hedwig cu un program ales, constatator din 10 puncte. Cele mai multe puncte ale programului sunt noi și acum se dau pentru prima-dată. Bilete à 50 or. se pot căpăta la librăria Hiemesch și s'era la cassă.

Scene obstructioniste.

(Din Camera austriacă)

Ședința, ce a durat 25 de ore, începând din s'era de Joiă trecută până Vineri s'era, în care ședință, precum scim, deputatul Lecher a ținut discursul său obstructionist de 12 ore, a fost bogată de scene pe cât de turbulente de-o parte, pe atât de comice de altă parte.

Etă aiol d'ouă din aceste scene, cari caracterizeză purtarea obstructioniștilor germani în acea neobișnuită ședință:

Joi s'era, la orele 8 jum., vice-președintele Abrahamovicz (polon) deschide ședința.

Dr. Wolf: Protestez! E un scandal ceea ce se face. Să trecem la darea în judecată a ministerului.

D. Abrahamovicz: La ordinea ăilei e provisoratul cu Ungaria, D. Lecher are cuvântul.

D. Lecher începe să vorbescă.

Dr. Wolf: E lovitură de stat!

Abrahamovicz: N'ai cuvântul, d-le Wolf.

Dr. Wolf scote tabla dela pupitr și începe să cânte, bătând tactul cu tabla un vals. apoi o polcă și pe urmă imnul german. În timpul acesta e un sgomot indescriptibil. Stenografii se îngrămădeso împrejurul d-lui Lecher ca să-l pōtă auzi. Și Lecher e silit să vorbescă, deși nimic nu se aude, deoacă alt-fel i s'ar lua cuvântul.

Dr. Wolf înceteză cu musica infernală și strigă:

— Deoacă președintele e nerutincios și nu pôte să-mi dea cuvântul, atunci mă proclam eu președinte și ăic: — Ai cuvântul, domnule Wolf.

Și d-l Wolf, în mijlocul ilarității sgomotose și a aplauselor Germanilor, începe să vorbescă; dăr abia spune câteva vorbe și tot densus începe să bată cu tabla și strigă lui însuși: — Domnule președinte, d-l Wolf face scandal și nu pot vorbi!

— D-le Wolf, — strigă tot același Wolf: — lasă pe orator să vorbescă!

Acastă scenă duréză până la orele 11 s'era, când Wolf, adresându-se lui însuși, strigă:

— Domnule președinte, suspendați ședința, că mi-e fōme!

— Se suspendă ședința până la întorcerea d-lui Wolf, — își răspunde Wolf în mijlocul sgomotului celui mai mare. Și apoi luând un pahar cu apă, strigă cu o voce stentorică spre președinte și spre banca ministerială:

— În sănătatea vōstră, Poleoilor!

D-l Wolf plecă și se trânteste pe o canapea dintr'o secție a camerei.

ăr d-l Lecher continuă discursul său.

*

La orele patru dimineța:

Dr. Verkauf: Cerem suspendarea ședinței ca să se odihneză stenografii; bieții omeni nu mai pot; acosta e curată tortură.

Dașinsky: Repaus stenografilor!

Kramarcz vice-președinte: Dașinsky nu pôte vorbi.

Dr. Verkauf: Stenografii lucréză deja neîntrerupt de șapte ore. Nu martirizați pe bieții omeni (sgomot și vociferări).

Dașinsky: Un președinte ar puté pricepe atâta politică socială.

Kramarcz vice-președinte: Rog pe d-l Dașinsky să nu vorbescă căci îngreunéză munca stenografilor.

Dr. Verkauf: Șești d-ta în locul stenografilor.

Dr. Milessi: Imbolnăviți pe bieții omeni.

Dr. Mittermayer: Ca medic protestez eu contra ac-stor torturi neomenesol.

— Unde sunt ministrii? — strigă unii.

Dr. Milessi: Acosta nu e ședință, e un curat scandal!

Sgomotul era atât de mare, încât deputații din majoritate, cari dormiau prin secții, intră mahmuri în sală.

— Bună dimineța! V'ăți sculat domnilor? — strigă opoziția.

Wolf apare din nou și provocă un scandal enorm.

— Unde sunt ministrii? Ridicați ședința!

Resel: Nu torturați omeni! Voiți ca oratorul să cadă din picioare?

Mayreder: În Galiția jupoiăți pe țărani, ăr aiol torturați pe ușieri și pe stenografii.

Hoffmann: Unde e Badeni? Să pōtătescă aici!

Lecher vorbesce mereu, dăr fōrte încet.

Novak: Camera e murdară, trebuie să ne spălăm. Ridicați ședința.

Pommer: Unde sunt ministrii?

Mayreder: Ei dorm!

Milessi: Ministrii se tolănesco în pat și noi trebuie să stăm aici.

Wolf: Stingeti lămpile electrice ca să se culce măcar fochistul și mașiniștii.

Prade: Dați-ne răgaz să ne spălăm!

Steiner: Nu e în modă la Poloni să se spele.

Lecher, după ce a vorbit despre căle de comunicație, a început să vorbescă despre comerțul maritim al Ungariei și a ăis: De altfel despre acosta voi mai vorbi după trei sau patru ore. (Iaritate).

Wolf: D-le președinte, suspendă ședința, ca oratorul să pōtă gusta ceva. D-ta ai luat deja cafea cu lapte. Acosta e curată neomenie, curată ticăloșie.

La orele 7 dimineța se sting lămpile.

Wolf: Bună dimineța, d-lor.

Și în mijlocul risetelor homerice, deputații din opoziție își string mâinile strigând:

— Bună dimineța!

Dașinski, întorcându-se spre Lecher: Cere suspendarea ședinței pe o jumătate de oră, ca să te speli și să-ți iei cafeua cu lapte.

Suspendarea se refusă.

Se aduce cafea cu lapte d-lui Lecher și atunci opoziția face un scandal enorm timp de ăcece minute, ca oratorul să-și bea cafeua.

Mulțămită publică.

Blașiu, 18 Oct. n. 1897.

Subscriții în numele membrilor Societății de lectură „Inocențiu M. Clain“ din Blașiu, pătrunși de iubirea și viul interese manifestat față de Societ. noastră din partea St. D-n George Petrovič, căpitan în regim. 9 de artilerie în Craiova, îi aducem și pe această cale cele mai căldurose mulțămite pentru frumoșă donațiune de cărți valorose ce a făcut Societății noastre.

Pentru Societatea de lectură „Inocențiu M. Clain“:

Victor Varga,
preș. societății

Ioan Oltean,
secret. societ.

Literatură.

În editura „Tipografie“, societate pe acțiunî în Sibiu, a apărut: „Castelul din Carpați“, roman din viața poporului românesc din Ardeal. Traducere autorizată de Victor Onișor. Cu o prefață despre Jules Verne — scriitor și scrieri, — de Dr. E. Dăianu“. — Romanul, pe care-l anunțăm aci, este unul dintre cele mai interesante și de valoare tot odată. D-l V. Onișor a făcut un bun serviciu literaturii noastre prin traducerea acestui roman a celebrului scriitor francez Jules Verne, care roman pentru noi mai ales este cu atât mai interesant, fiind-că se petrece în Ardeal, între Români, și pe lângă părțile lui instructive, mai este și moral. Opul e tipărit frumos, cuprindând, pe lângă portretul lui Verne, și vre-o alte 26 de ilustrațiuni în text. Prețul unui exemplar, în ediția populară 80 cr., în ediția de lux 1 fl. 20 or. Pentru România și străinătate 2 lei 50 bani.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 2 Novembre. Țiarul „Magyarország“, într'un articol, ce-l publică în cestiunea congresului autonom al catolicilor, vorbesce de un memorandum, ce ăice că a fost înaintat din partea Românilor uniți congresului prin Primatele, protestând în contra fusionării bisericei lor în autonomia generală catolică. Fōia maghiară avertiseză cercurile conducătoare catolice să procedă cu mare băgare de sēmă, nu cumva din acest incident să se pericliteze integritatea bisericei catolice și direcțiunea națională maghiară a ei, căci, ăice, o parte a inteligenței române a amenințat, că își va schimba religiuinea, deoacă episcopii săi vor intra în autonomia generală catolică.

Viena, 2 Noemvre. În unele cercuri se asigură, că împăratul ar fi dat cu totul mână liberă lui Badeni, ca să restabilească ordinea. Deoacă nu va succede a scōte la liman votarea provisorului, atunci se crede, că va urma un regim excepțional de vre-o șese luni sub zodia Ș-lui 14. „Národní Listy“ din Praga însă, desminte toate scirile despre suspendarea constituției.

Berlin, 2 Noemvre. Deputații austriaci de partida radicală germană vor lua parte la adunarea de simpatie, ce o va aranja „Alldeutscher-Verein“. Se crede, că vor puté și vorbi, căci poliția nu i-a oprit până acuma, dăr că ver evita orice li-s'ar puté lua în nume de rău la Viena ori chiar la Berlin.

Bucuresci, 2 Noemvre. „Epoca“ publică o convorbire a corespondentului său cu d-l de Giers, consul al Rusiei în Iași, asupra venirii la Iași a guvernatorului Basarabiei. D-l de Giers a spus, că guvernatorul Constantinovică a fost special însărcinat de a saluta pe regele Carol de bună sosire, adăugând, că această vizită are de scop confirmarea bunelor raporturi de vecinătate dintre România și Rusia. Giers declară tot odată, că visita prințului de Bourbon și a prințului Al. Moruzi, n'are nici un caracter oficial. Importanța vizitei e viu comentată. Nici-odată, până acum, un trimis al Țarului nu a venit să salute pe Regele Carol, deși acesta a vizitat în mai multe rânduri Iașii.

DIVERSE.

Aplicarea electricității la tragerea clopotelor. În Berlin la cele mai multe biserici a început a se aplica electricitatea la tragerea clopotelor. La biserica S-lui George s'a aplicat în acest scop un motor electric cu putere de ăcece cai. Acastă mare putere e necesită prin împrejurarea, că la acea biserică se află niscoe clopote luate din oțel neversat, cari între clopotele de acest fel sunt cele mai mari, din câte există până acum. Tot-odată s'a aplicat puterea electrică și la punerea în lucrare a organelor, precum și la luminarea bisericei. De-altmintelea în Berlin se află încă două biserici, cari de mai mulți ani se lumineză cu electricitate. Astfel biserica Hedwig este luminată de-o lămpă electrică în chipul unui candelabru cu 3000 de lumini, afară de aceea mai sunt aplicate pe pereți 150 de lămpes electrice. La biserica Frideric este aplicat un stabiliment electric deosebbit, care are putere de 12 cai. Acest stabiliment prevede cu lumină electrică 300 de lămpes, punând tot-odată în mișcare și organele. Chiar și într'o sinagogă din Berlin e introdusă lumina electrică. În Prusia sunt cu totul vre-o 15 biserici luminate cu lumină electrică.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

